

Nuppulan terveisiä

Nuppulassa toimintakausi on edennyt jo miltei loppuun asti, paljon ollaan ehditty ja opittu, ihmetelty ja pohdiskeltu. Nuppulan väki koostuu kahdestatoista lapsesta ja kolmesta aikuisesta; Johanna on nuppujen ope ja Janina ja Tanja hoitajia. Lapset olivat syyskaudella toimintakauden alkaessa vielä kaikki kaksivuotiaita, mutta vuoden vaihteen jälkeen joukko on hissukseen alkanut siirtyä tuon maagisen kolmen vuoden rajapyykin toiselle puolelle. Nuppulan tärkeiksi yhteisiksi toiminnan kulmakiviksi asetettiin syksyllä kiireettömyys ja lasten toiveiden kuuleminen ja jokaisen yksilön näkeminen ja kuuleminen sekä lasten aktiivinen toimijuus. Näiden tavoitteiden täyttymistä kun nyt kevätpuolella pohdimme, voimme olla erityisen ylpeitä siitä että tiedämme jokaisen saavan oman aikansa joka päivä, tämän tiedämme siksi, että liikumme koko aamupäivän yhdestä aikuisesta ja neljästä lapsesta koostuvassa pienryhmässä. Lisäksi olemme kovin ylpeitä näistä pikkutyypeistä jotka innokkaasti toimivat itsenäisesti ja omatoimisesti monenlaisissa eri tilanteissa!

Ilmaisun saralla nuput aloittivat syksyn liikunnalla. Liikuntaosiossa käytettiin aktiivisesti sisä- ja ulkotilojen tarjoamia mahdollisuuksia ja ympäristönä erityisesti metsää. Jakso huipentui pihalla järjestettyyn koko talon laulu- ja liikuntahetkeen.

Lokakuussa Nuppulassa alkoi taiteellisen ilmaisun osio, ja ensimmäiset viikot nuppulapset tutustuivat ja opettelivat tunnistamaan perusvärit. Värejä etsittiin ja tunnistettiin sisällä ja ulkona, ja maisteltiin myös itse; punaista paprikan ja granaattiomenan muodossa, keltaista banaania ja hunajamelonia, sininen mustikkamaalaus oli nuppujen mielestä sekä herkullista, että jännää. Värejä syötettiin myös värisammakolle joka kylläkin popsi mieluummin palikoita ja muita leluja 😊. Punaisella taiteiltiin syksyn omppuja, silkkipaperia repimällä, rypistelemällä ja liimaamalla. Ompuille tarvittiin puu joka maalattiinkin Nuppulan seinään, sinne pääsivät lisäksi luikertelemaan myös lasten kiinnostuksen kohteena olleet kastemadot joita pelastettiin pihalla ja joita myös askarrettiin. Keltaisella taiteiltiin kastanjamaalauksia; kastanjat toimivat pyörivinä maalauksuolina, keltaisista taiteiluista saatiin seinän syysmaisemaan sopivia syksyn lehtiä. Vihreää väriä testailtiin tiskiharjamaalauksella. Sinisellä värillä taiteiltiin ihan koko vartalolla kun lapset saivat kylpeä värissä, riemu oli käsin kosketeltavissa! Sinisellä värillä myös laulupiirrettiin Sibeliuksen sadepisaroiden ja ”hei me laulupiirretään”-kirjan sadepisaroiden tunnelmissa.

Taidejakso huipentui yhteisen värielokuvan tekoon; lapset etsivät ja kuvasivat värejä lähiympäristössä ja näistä kuviasta ja ”kettu ja värit”-kirja kuvista ja runoista koottiin Nuppujen juhla viikon esitys nimeltään ”Taivaanrannanmaalari saa paikan”.

Paloturvallisuusviikon myötä Nuppulaan rakennettiin leikkimiljöökseksi pelastusasema. Aseman lisäksi nuput askartelivat seinille liekit joita lapset sitten innokkaasti sammuteltiin 🔥!

Joulunajaksi Nuppula pukeutui jouluun lasten tekemillä koristeluilla ja valoilla. Kestävän kehityksen ajatuksella väriteemojen mustikkamaalaukset saivat arvoisensa loppusijoituspaikan joulupalloina ja tiskiharjamaalauksista kehkeytyikin joulukranssit! Nuppulan joulukalenterista rakentui jouluinen tarina, joka jatkui aina palanen kerrallaan, riippuen siitä mitä luukusta paljastuikaan. Lapset saivat vuoroin käydä kurkkaamassa tonttulakeista tarinaan uuden palasen, sanavaraston kehittyessä siinä samalla. Joulujuttuihin

kuului tietysti myös perinteinen puurojuhla joka tänä vuonna vietettiin taas sisällä koronan jälkeen! Ihanaa ja kovin tunnelmallista.

Uusi vuosi alkoi nuppulassa rauhallisesti. Leikkimiljööt saivat vähän uutta järjestystä, ja ne innostivatkin uusiin juttuihin, erityisesti kotileikki oli suuri suosikki. Toinen suosikkileikki oli "Petteri-leikki", Petteri oli päiväkodin uusi huoltomies joka nopeasti sujautti nuppujen suosioon 😊. Nuppulan aikuiset kuuntelivatkin lasten juttuja tarkalla korvalla ja Petteri-puuhien innoittamana nuppulaan rakennettiin lasten kanssa ja suureksi riemuksi hissukseen rakennustyömaa ja myös muutama korjaamo. Nuppulassa rakentui siis kätevästi talo, sitä sekä purettiin, maalailtiin että liimailtiin, ruuvinvääntimet kävivät kuumana ja jakoavaimille ja muille meisseleille löytyi vaikka minkälaista käyttöä. Tätä innostusta varmasti siivitti myös naapurissa etenevä rakennusprojekti, kun purkutyömaa pääsi vauhtiin sitä käytiin lasten kanssa ihailemassa ja ihmettelemässä päivittäin.

Uudesta oppimisympäristöstä ja uudesta teemasta nautittiin täysin siemauksin; huoltohommat ja rakennuspuuhut olivat lapsille huiman mieluisia ja monipuolisia leikkejä. Leikkiessä karttuivat myös leikkitaidot; jakaminen, yhteistyö ja vuorottelu, ja myös matemaattisia taitoja tuli harjoitelluksi kun työkaluja lajiteltiin, luokiteltiin ja laskettiin.

Helmikuun 112-viikolla perjantain pelastajapäivä oli nuppujoukon suunnittelema päivä koko talolle. Päivä aloitettiin muistuttamalla mieleen mikä on tuo tärkeä hätänumero ja milloin sitä tulee käyttää. Päivä sujui hienosti erilaisia tehtäviä suorittaen; palot tuli sammutettua ja kissanpennut pelastettua. Lisäksi lajiteltiin asioita sellaisiin millä voi leikkiä ja millä ei, ja tietysti keskusteltiin miksi. Hommat keskeytti ihkaoikea poistumisharjoitus; pienten eteisessä roihusi tulipalo ja koko joukko poistui hyvässä järjestyksessä päätyovesta pihalle, ja vielä alle kahdessa minuutissa!

Helmikuussa vietettiin myös ystävyiden viikkoa, juteltiin ystävydestä ja ystävällisistä teoista, siitä miten jutellaan toisten kanssa ja mistä tulee hyvä mieli.

Draamaprojekti sai jatkoa uudesta sadusta nimeltään "Rukkanen", siihen tutustuttiin lukemalla ja teatteriesityksenä metsässä. Tästä tehtiin myös nuppujen oma esitys joka esitettiin juhlatilaisuuksilla muulle päiväkodille. Esitykseen suunniteltiin yhdessä roolivaatteet ja lavastus sekä äänimaailma. Nuppulapset toimivat näyttelijöinä vuorotellen niin, että kaikki halukkaat pääsivät myös esiintymään. Esitys sujuikin aivan loistokkaasti, perhosia lepatteli mahan pohjissa mutta sittenkin kaikki osallistuivat innokkaasti ja taitavasti yhteiseen esitykseen, aivan huippua 😊!

Kevään viimeinen ilmaisun jakso toi nuppulaan esille soittimia joiden soittamiseen, ominaisuuksiin ja ääniin ollaan jo ehditty tutustua. Nuppulassa musisoidaan nyt päivittäin, lisäksi kevään suunnitelmiin kuuluu ainakin laulupiirtäminen ja liikkuminen musiikin herättämien tunteiden mukaan, ja varmasti vielä paljon muutakin.

Kevät keikkuen tulevi, pidempiä ja valoisampia päivä kohden nuppujoukko suuntaa soitellen ja laulellen <3

-Johanna

